

prima instanță - (Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) C. Guzun
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, A. Panov, V. Efros

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ruslan Țurcan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Dediu
împotriva lui Ruslan Țurcan cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, prin care au fost
respinse apelurile declarate de Valentin Dediu și de Ruslan Țurcan și menținută
hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 29 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 18 august 2015 Valentin Dediu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ruslan Țurcan solicitând încasarea sumei de 500 000 lei cu titlu de
prejudiciu moral și 10 000 lei cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, pârâtul, exercitând funcția de șef
al Direcției operativ-tehnice, care este o subdiviziune specializată a Serviciului de
Informații și Securitate, în perioada din 11 februarie 2008 până la 02 octombrie 2009,
având grad de maior, iar din 30 ianuarie 2009 locotenent-colonel al SIS, în incinta
sediului SIS, situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 166 și având,
conform prevederilor art. 8 alin. (2¹) din Legea privind activitatea operativă de
investigații, obligația de a asigura tehnic interceptarea convorbirilor telefonice,
controlul comunicărilor telegrafice și a altor comunicări prin intermediul rețelelor
electronice, cu utilizarea mijloacelor tehnice special, folosind situația de serviciu,
încalcând prevederile legislației în vigoare, fără a avea spre executare încheierea

judecătorului de instrucție privind autorizarea interceptării convorbirilor telefonice ale colaboratorului SIS, inclusiv a convorbirilor generalului Valentin Dediu, în perioada 28 mai 2009 - 03 august 2009 a interceptat toate convorbirile sale telefonice, precum și a organizat un filaj atât după el, cât și după membrii familiei sale, nefiind intentat nici un dosar penal în privința sa.

Susține că prin sentința Judecătorei Militare mun. Chișinău din 26 decembrie 2012, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2014, Ruslan Țurcan a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 178 alin. (2) lit. a) și art. 328 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei definitive de 3 ani de închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de drept pe un termen de 4 ani.

Iar, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2015 Ruslan Țurcan a fost recunoscut vinovat de cele săvârșite, însă, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a fost scutit de pedeapsă.

Invocă reclamantul că prin acțiunile ilegale ale pârâtului i-au fost lezate drepturile la viața privată și taina convorbirilor telefonice, precum și, a fost prejudiciat moral și a suportat suferințe fizice și psihice foarte mari.

Luând în considerație practica judiciară internațională cu privire la paguba morală, care este stabilită de CEDO în sume majore pe cauzele date, reclamantul apreciază prejudiciul moral care i-a fost cauzat în sumă de 500 000 lei. Mai mult, fiind recunoscut în calitate de parte vătămată pe dosarul penal, a avut nevoie de asistență juridică, pentru care a suportat cheltuieli în perioada 2011-2015, în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Ruslan Țurcan, în beneficiul lui Valentin Dediu, prejudiciu material, cauzat prin suportarea cheltuielilor de judecată, în sumă de 10 000 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei s-a respins în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 martie 2016 s-a încasat de la Ruslan Țurcan, în beneficiul lui Valentin Dediu, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 3 000 lei și cheltuielile suportate în legătură cu eliberarea informației de la ÎS „CRIS „Registru” în sumă de 120 lei.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 09 martie 2016 Valentin Dediu a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 în partea respingerii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral.

La 23 martie 2016, Ruslan Țurcan a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016, iar la 11 mai 2016 a depus cerere de apel suplimentară, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 și a hotărârii suplimentare a

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 16 martie 2016, în partea admiterii pretențiilor, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 s-au respins apelurile declarate de Valentin Dediș și de Ruslan Țurcan și s-a menținut hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016.

La 09 septembrie 2016 Ruslan Țurcan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău 02 iunie 2016, a hotărârii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016 și a hotărârii suplimentare a Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 16 martie 2016, în partea în care cerințele au fost admise, și adoptarea unei noi hotărâri în această parte, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului recurentul a exprimat dezacordul cu hotărârile contestate, invocând că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Consideră că, la emiterea hotărârii privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, atât instanța de fond cât și instanța de apel, au ignorat prevederile art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă.

Susține recurentul că instanța de judecată eronat a interpretat bonurile de plată prezentate de către intimat, deoarece cheltuielile de judecată nu au fost probate și nu au fost anexate ca probă la dosarul penal.

Astfel, invocă că, instanța nu era în drept să încaseze cheltuielile de judecată de pe o altă cauză atât timp cât aceste cheltuieli nu au fost solicitate în cadrul dosarului penal și nu au fost probate.

De asemenea, menționează că, la pronunțarea hotărârii atât în instanța de fond cât și în instanța de apel nu s-a luat în considerare faptul că instanța care a examinat cauza penală, nu a rezervat intimatului dreptul de a solicita în ordine civilă cheltuielile de judecată pentru cauza penală.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că la materialele dosarului nu este anexată dovada legală privind recepționarea copiei deciziei instanței de apel, în conformitate cu art. 434

Codul de procedură civilă, recursul depus de Ruslan Țurcan la 09 septembrie 2016 se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul Ruslan Țurcan și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia

probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ruslan Țurcan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ruslan Țurcan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari